

досягають цілей сталого розвитку [4, с. 7]. В той же час для об'єднаних територіальних громад, які знаходяться у пошуку власної ідентичності, вкрай необхідно максимально залучати як кадровий ресурс місцевого самоврядування, його структурних підрозділів, так і активний громадський сектор: організації та об'єднання (в тому числі – підприємницькі), ініціативні групи, тощо з метою досягнення позитивного розвитку.

Отже, професійність з одного боку та готовність до змін (новаторський тип мислення) з іншого, дає змогу органам місцевого самоврядування, що здійснюють управління об'єднаними територіальними громадами, спільно з керівниками підприємств, установ та організацій, залучаючи бізнес-середовища та громадський сектор – знаходити інноваційні рішення та здійснювати оптимальні кроки для ефективного, поступального розвитку ОТГ.

Використані джерела

1. Інновації у маркетингу і менеджменті: монографія / за заг. ред. д.е.н., професора С. М. Ілляшенка. Суми: ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2013. 616 с.
2. Ілляшенко С.М. Знання як основа випереджаючого інноваційного розвитку / С. М. Ілляшенко // Економіка, інноватика та сучасні бізнестехнології: актуальні проблеми та розвиток: Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 10-11 червня 2019 року). Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2019. С. 75-79.
3. Лелеченко А. П., Васильєва О. І., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф. Місцеве самоврядування в умовах децентралізації повноважень: навч. посіб. К. : 2017. 110 с.
4. Кейс-стаді «Брендинг і маркетинг: у чому секрет найбільш успішних міст в Україні?». URL : http://pleddg.org.ua/wp-content/uploads/2019/09/Case_Study_PLEDDG_Regional_BrandingMarketing_2019.pdf

Світлана СМУК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ
Науковий керівник – д. філос. н., професор,
завідувачка кафедри філософії та політології ТНЕУ Тетяна ЧОЛАЧ

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО ЯК СТРУКТУРНИЙ ЕЛЕМЕНТ ІНФРАСТРУКТУРИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Важливе значення у взаємостосунках між представниками влади та громадянами належить суспільному нагляду. Зміцненню контрольованості влади, встановленню соціального порядку, запобіганню корупції та неефективності в державному апараті сприяє удосконалення засобів громадського контролю. Основним у взаємодії між громадянами та владою є визначення народом завдань для органів влади або громадський контроль за їх виконанням. Але лише існування громадського контролю з боку громадськості

сьогодні замало. Крім цього необхідне залучення громадян до формування і виконання рішень. Через це важливим є існування активного громадянського суспільства, яке «дає змогу громадянам слідкувати за діяльністю посадових осіб державних органів» та «уважно вивчати прийняті рішення» [1].

Таким чином, функції громадянського суспільства знову зводяться до суспільного нагляду. А це в свою чергу обмежує участь громадян. Варто наголосити, що громадяни повинні як контролювати, так і брати активну участь в управлінських процесах. Це має здійснюватися і під час впровадження відповідних функціональних дій публічною владою. У таких випадках комунікації стають постійними, співпраця набуває системного вигляду. За таких обставин стають загальнодержавними проблеми окремих громадян, соціальних спільно, груп інтересів, здійснюються комунікативні взаємовідносини між владою та громадянами. Серед них такі: соціальний моніторинг; громадські дорадчі комітети; громадські слухання; громадська просвіта; стратегічне планування розвитку населених пунктів; дослідження ініціатив за участю всіх зацікавлених сторін; формування бюджету та планування напрямів розвитку населеного пункту за участю всіх зацікавлених сторін [2, 41].

Аналітичні центри, експерти, громадські організації здійснюють незалежні експертизи рішень, які приймають органи публічної влади. Перевага свобод та норм, людських пріоритетів визначаються принципами та цінностями, які контролює громадянське суспільство. Невміння людей перешкоджати втручанню влади у приватне життя, незнання своїх прав, низький рівень політичної культури створюють для чиновників монополію в діях «Влада не віддасть нічого, якщо від неї не вимагатимуть... Межа тиранії визначається мірою терпимості пригноблених» [3, 75].

В Україні сьогодні головним завданням є формування культури громадської доброчесності, яка вклучає існування певних механізмів, які забезпечують доступ громадян до інститутів справедливості [4, 21]. Це означає, що при формуванні організаційного середовища виконавчої влади закладаються відповідні умови для участі громадян в управлінні. Варто відмітити, що сьогодні потрібні не лише інституціональні та нормативні умови залучення людей до управління, але й внутрішньоморальна переоцінка ролі громадськості. Через це сьогодні в українському суспільстві для залучення громадян до управління потрібне виконання морально-культурних критеріїв участі, а саме: соціальне партнерство, яке вклучає готовність підкорятися розпорядженням та нормам влади та використовувати потенціал громадян у прийнятті політичних рішень; громадська відповідальність; наявність довіри та безпеки у представників влади до людей. У свою чергу громадян до уряду і

держави; довіра громадян один до одного до інститутів управління [5, 275]. Коли громадяни розуміють себе особистостями, які можуть відстояти свої права та свободи, тільки таке суспільство може бути демократичним. Головною умовою реформування державних інститутів в українському суспільстві є переосмислення аксіологічних принципів минулого. Це сприятиме пришвидшенню створення відносин між громадянами та владою, в якій перші будуть активними суб'єктами суспільного життя. Результативні партнерські відносини виникають лише за існування довіри між громадянами та політичними інститутами. Якщо ж влада розцінює громадські організації негативно, а громадяни не довіряють владі це шкодить налагодженню їх взаємин. Подолати цю недовіру може розширення самоуправління.

В українському суспільстві перешкодою для налагодження таких взаємин є пасивність громадян, політична заангажованість, зародковий стан формування механізмів суспільного нагляду, неструктурованість, недостатня компетентність дій громадських організацій. Непрозорість, недостатній професіоналізм, корпоративність виступають перешкодою для налагодження діалогу. І без партнерства з громадянами публічна влада буде приймати рішення вигідні для себе. Отже, для результативного партнерства і громадянам і публічним органам варто дотримуватися основ взаємодії, які повинні бути усвідомлені та підтримані. На думку науковців «до будь-яких форм співробітництва між державним і недержавним секторами повинні ставитися ті ж вимоги, що й до усіх інших форм управління суспільними справами...» [6, 53]. Взаємовідносини між громадянами та публічною владою визначаються правом, рівними можливостями у вирішенні справ обох сторін, а також наявністю у громадян відповідних обов'язків та обмежень. Суспільний нагляд відіграє важливу роль в участі громадян в управлінні. Вони мають право прослідкувати кінцевий результати виконання владою своїх інтересів, перешкодити здійсненню небажаних дій, корегувати управлінські впливи. Демократичність суспільства визначається можливістю громадськості до засобів контролю за діяльністю влади.

Громадський контроль має бути підкріплений контролем з боку законодавчих інститутів. Він полягає в демократичних процедурах прийняття рішень, присутності громадськості на засіданні органів державного управління, проведення громадських слухань та круглих столів, прозорість управлінських процесів, участь незалежних експертів в атестації державних службовців тощо. Коли чиновники порушують права громадян, останнім повинна надатися можливість вносити звернення про порушення.

Отже, інфраструктура державної служби передбачає інституціональні противаги аморальній поведінці. Вона змушує чиновників належно поводитися.

Також це сприяє утвердженню авторитету публічної влади, формує в органах виконавчої влади позитивний мікроклімат та дотримання культури праці.

Використані джерела

1. Василевська Т. Е. Особистісні виміри етики державного службовця: монографія. К.: НАДУ, 2008. 336 с.
2. Нинюк М. А. Професійна культура як основа ефективної діяльності управлінських кадрів. Бюлетень Міністерства юстиції України. 2013. № 3. с. 91-96.
3. Участь громадськості. Посібник. К.: Дизайн-студія «iMedia», 2002. 150 с.
4. Степаненко В. Правова культура в українських регіональних вимірах. Агора. Подолання розбіжностей – розвиток особливостей. К.: Стилос, 2006. Вип. 4. с. 18-33.
5. Цветков В. В. Горбатенко В. П. Демократія – Управління – Бюрократія: в контексті модернізації українського суспільства: Монографія. К.: Ін-т держави і права, 2016. 248 с.
6. Нижник Н., Дубенко С., Пашко Л. Соціальне партнерство як виклик сьогодення. Політичний менеджмент. 2005. № 2 (11). с. 46-54.

Богуслав СНИГУРСЬКИЙ

здобувач освітньо-професійної програми
«Управління персоналом» ТНЕУ

Науковий керівник – к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Світлана ПРОХОРОВСЬКА

ЗАСТОСУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ В ОЦІНЮВАННІ ПЕРСОНАЛУ

В управлінні людськими ресурсами сучасних організацій роль професійної компетентності постійно зростає, набуваючи стратегічного значення. Вона стає вирішальною у підвищенні ефективності господарської діяльності, а для працівника – фактором конкурентоспроможності на ринку праці. У сучасних умовах надається значна увага формуванню та практичному використанню компетенції персоналу.

За дослідженнями Олени Грішнєвої компетентність працівника це «...рівень його загальної та професійної підготовки, а також широта професійного світогляду, що дозволяє йому адекватно реагувати на вимоги конкретного робочого місця чи виконуваної роботи, які постійно змінюються» [2].

Здебільшого до компетенцій відносяться всі характеристики працівника, які безпосередньо впливають на його поведінку в процесі професійної діяльності і характеризують успішність роботи. Тому визначальними структурними елементами компетенцій є [3, с. 152]: знання, вміння, навички; цінності, мотиви, установки (установка – це здатність поводити себе певним чином або виконувати роботу у такий спосіб, що найбільше відповідає вимогам посади); інтелектуальні здібності (рівень інтелекту і особливості розумової